

Sygn. akt II Ka 322/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Iwony Filimoniuk

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2022 r.

sprawy **L. G.**

oskarżonego z art. 284§2 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 22 marca 2022 r. sygn. akt II K 1476/21

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. stwierdza, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 322/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyroki Sądu Rejonowego w Siedlcach z 22 marca 2022 roku, sygn. akt II K 1476/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia a to art. 5 k.p.k. i art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., polegającą na dokonaniu oceny dowodów w postaci wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków oraz dowodów z dokumentów w sposób dowolny, z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego, w konsekwencji czego Sąd błędnie uznał, że Ł. G., który nie był inwestorem ani stroną umowy z N. M. miał prawo przywłaszczyć agregat tynkarski, przy pomocy którego N. M. miał świadczyć usługę na podstawie umowy z W. Ś. i uniewinnił Ł. G..</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Poddając zaskarżony wyrok kontroli instancyjnej Sąd Okręgowy nie dopatrył się błędów w procedowaniu Sądu pierwszej instancji, postulowanych przez skarżącego. Tym samym cel apelacji</p>		

nie mógł zostać osiągnięty. W ocenie Sądu odwoławczego

Sąd Rejonowy prawidłowo i wnikliwie zbudował podstawę dowodową wyroku, należycie ujawniając okoliczności na rozprawie głównej, respektując przy tym naczelne zasady procesowe, w tym: regułę in dubio pro reo (art. 5 k.p.k.), zasadę swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.), w wyniku czego oparł swe ustalenia faktyczne o całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy (art. 410 k.p.k.).

Kwestią kluczową w niniejszej sprawie było z racji charakteru przestępstwa z

art. 284 § 2 k.k. jednoznaczne ustalenie, czy oskarżony działał z zamiarem przywłaszczenia dla siebie lub dla innej osoby powierzonej mu rzeczy, tzw. animus rem sibi habendi, gdyż warunkowało to możliwość przypisania oskarżonemu sprawstwa zarzucanego mu czynu (wyrok SN z 6.05.2004 r., V KK 316/03, wyrok SN z 24.04.2007 r., IV KK 31/07, LEX nr 262665).

O zamiarze sprawcy przesądza całokształt tak podmiotowych, jak i przedmiotowych okoliczności sprawy. Sąd Okręgowy w pełni zgadza się z argumentacją Sądu I instancji, iż oskarżony Ł. G. nie działał z zamiarem przywłaszczenia powierzonego mu agregatu. Analiza akt sprawy, podjęta w ramach kontroli odwoławczej prowadzi do kategorycznych ustaleń. Oskarżony nigdy nie traktował pozostawionego na jego działce agregatu jako swojej własności, a jedynie jako swego rodzaju formę zabezpieczenia roszczenia, wobec niewykonania przez pokrzywdzonego w określonym terminie zleconej mu pracy.

Zaistnienie niedoboru, nawet zawinione przez oskarżonego, czy też próby ukrycia owego niedoboru nie są równoznaczne z przywłaszczeniem brakującego mienia (wyrok SN z 9.12.2003 r., III KK 165/03, LEX nr 140098). Nie można zatem wyciągać wniosków o zamiarze oskarżonego przywłaszczenia rzeczy i traktowania jej jako własnej, z tego powodu, iż nie oddał on ww. urządzenia pokrzywdzonemu. Z wyjaśnień oskarżonego, a także zeznań pokrzywdzonego N. M., świadków W. Ś. i

P. G., uwidacznia się wyraźnie, że oskarżony był gotów oddać pokrzywdzonemu agregat pod warunkiem, że ten zwróci wpłatą przez W. Ś. na jego rachunek bankowy zaliczkę w kwocie 5000 zł na poczet łączącej strony umowy dot. wykonania tynków cementowo – wapiennych wewnątrz budynku mieszkalnego, zlokalizowanego pod adresem Przybory Duże 111. Sposób działania oskarżonego, co prawda nie zasługujący na aprobatę Sądu, był uwarunkowany zachowaniem pokrzywdzonego, a także informacjami o jego zadłużeniu. Bał się, że pieniądze przekazane w formie zaliczki pokrzywdzonemu nie zostaną zwrócone. Nie mniej jednak nie można stwierdzić, iż w tej metodzie oskarżony upatrywał włączenia rzeczy do swojego majątku z jednoczesnym zamiarem definitywnego pozbawienia osoby uprawnionej jej własności, gdyż cały czas deklarował chęć zwrotu rzeczy pokrzywdzonemu. Skutek przywłaszczenia objęty zamiarem bezpośrednim stanowi utratę rzeczy przez osobę uprawnioną, wobec czego szkoda powstała w majątku tej osoby ma w zamierzeniu przywłaszczającego nieodwracalny

charakter (wyrok SN z 6.05.2004 r., V KK 316/03). Oskarżony takiego celu nie miał. Zabezpieczył agregat w celu jego zwrotu N. M.. Wobec powyższych ustaleń należy stwierdzić, że Sąd Rejonowy wydał prawidłowe rozstrzygnięcie, uniewinniając oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, natomiast podjęta przez skarżącego próba udowodnienia winy oskarżonego okazała się nieudolna, gdyż argumentacja przedstawiona na jej poparcie, nie dowiodła, jakoby oskarżony działał z zamiarem zatrzymania rzeczy w swoim majątku. W tej sytuacji, w przypadku niewykazania strony podmiotowej przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. oskarżonemu, braku dowodów na tą okoliczność, nie było możliwe przypisanie winy Ł. G.. Samo bezprawne zatrzymanie rzeczy i używanie jej przez sprawcę, nawet dokonywane w celu osiągnięcia zysku, któremu nie towarzyszy zamiar zatrzymania tej rzeczy na własność, nie stanowi realizacji znamion sprzeniewierzenia. Zachowaniu sprawcy musi towarzyszyć tzw. animus rem sibi habendi, zamiar zatrzymania rzeczy dla siebie lub dla innej osoby (wyrok SN z 6.01.1978 r., V KR 197/77). Stąd kierując się przedstawionymi powyżej racjami, wobec słuszności zapadłego rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw, by podjąć ingerencję w treść zaskarżonego orzeczenia. Nie ma racji skarżący, jakoby oskarżony nie był inwestorem, ani stroną umowy. Zawarcie umowy pomiędzy W. Ś., a pokrzywdzonym było spowodowane wyłącznie chwilową nieobecnością oskarżonego. Niewątpliwym jest, że w dacie

zarzucanego mu czynu był współwłaścicielem działki, na której znajdował się budynek, w którym miały zostać wykonane prace tynkarskie, a także, że to on finansował wykonanie prac, objętych przedmiotem ww. umowy. Aktywność oskarżonego potwierdza ten fakt. Należy zauważyć również, że pokrzywdzony utrzymywał kontakt z oskarżonym. Okoliczność ta uwidacznia się w zeznaniach pokrzywdzonego, który konsekwentnie w toku postępowania określał oskarżonego i W. Ś., mianem inwestorów, a zatem czynienie przez skarżącego takiego ustalenia, de facto stanowiącego trzon wniesionej apelacji, jest pozbawionym jakiegokolwiek oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym sprawy i stanowi wyłącznie własną wizję inkryminowanego zdarzenia. Na marginesie należy zaznaczyć, że pokrzywdzony składając zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa podał nieprawdę w zakresie terminu w jakim miało nastąpić rozpoczęcie prac, gdyż jak wynika z umowy łączącej strony jako datę początkową wskazano 26.05.2021 r., a nie jak wskazywał pokrzywdzony, że miał być to lipiec 2021 r.

Reasumując, nie mają znaczenia okoliczności stanowiące meritum wniesionego przez skarżącego środka odwoławczego, gdy na łamach zgromadzonego materiału dowodowego nie jawi się zamiar zatrzymania tejże rzeczy dla siebie lub dla kogoś innego przez oskarżonego, a skarżący nie zdołał go skutecznie wykazać, bowiem jak już wcześniej zostało to wskazane wyklucza to możliwość przypisania sprawstwa zarzucanego

mu czynu. Z tych też względów, a w szczególności wobec osiągnięcia celów postępowania karnego, Sąd Okręgowy nie zauważa potrzeby kazuistycznego odnoszenia się do wszystkich zarzutów zawartych we wniesionej apelacji.	
Wniosek	
o uchylenie wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Siedlcach.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec bezzasadności powyższego zarzutu, wniosek apelacyjny nie zasługiwał na uwzględnienie.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy

wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z 22 marca 2022 roku, sygn. akt II K 1476/21	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Niezasadność zarzutu, wywiedzonego przez prokuratora, przy jednoczesnym braku okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu, warunkowały konieczność utrzymania w mocy zaskarżonego orzeczenia.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----

3.1.	Konieczność postępowania	umorzenia	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

4.1.	-----		# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięzłe o powodach uchylenia			

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
-----	-----		-----
6. Koszty Procesu			

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Wobec utrzymania w mocy wyroku uniewinniającego względem oskarżonego Ł. G. na podstawie art. 636 § 1 k.p.k., art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy zwolnił go od wydatków postępowania odwoławczego, stwierdzając, że poniesie je Skarb Państwa.

7. **PODPIS**

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana